

ת"פ (חיפה) 25152-03-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 25152-03-24 - מדינת ישראל נ' פלונימחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 25152-03-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד קייס סלאמה

בית המשפט המחוזי בחיפה

[17.07.2024]

כבוד השופט נתנאל בנישו

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות.

כתב האישום

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 28.2.24, בשעות הערב, רכש הנאשם בנזין בתחנת דלק, אותו מילא בג'ריקן.

הנאשם ניגש למכולת סמוכה, שם שפך את הבנזין על מדפים שעמדו מחוץ למכולת ושעליהם היו מונחים בקבוקים

שהכילו חומרי ניקוי. לאחר שעשה כן, הדליק הנאשם אש במדפים, בדרך שיש בה לסכן חיי אדם, וברח מהמקום.

עובד במכולת, ששהה במקום, הבחין באש וכיבה אותה באמצעות מטף. כתוצאה ממעשיו של הנאשם ניזוקו המדפים

והבקבוקים אשר היו עליהם.

טיעוני הצדדים לעונש

במסגרת טיעוניהם לעונש, הגישו הצדדים ראיות שונות.

ב"כ המאשימה הציג בפניי צילומים של הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה. בצילומים נראים מכלים של חומרי ניקוי,

כשעליהם סימני פיח ואף סימנים המעידים על קרבה ומגע עם אש.

מטעם הנאשם הוגשו שתי בדיקות שנערכו לנאשם על ידי גורמים פסיכיאטרים. בדיקה ראשונה מיום 5.3.24, וחוות

דעת פסיכיאטרית מיום 4.4.24. בתמצית, אציין כי הנאשם מוכר כמי שסובל מסכיזופרניה, ומטופל נפשית בעקבות כך

החל משנת 2016. יחד עם זאת, נקבע כי בעת ביצוע העבירה ובעת הנוכחית, אינו מצוי במצב פסיכוטי והוא כשיר

לעמוד לדין.

בטיעונו לעונש, עמד ב"כ המאשימה על ערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה וכן על הנזק הפוטנציאלי הגבוה שהיה עלול להיגרם בעקבותיה. לדבריו, קל להבין את גודל הסיכון הטמון בשפיכת בנזין על מדפים עמוסים בחומרים הידועים כחומרים דליקים ולאחר מכן הדלקתם באש. רק בנס, ועקב תושייתו של עובד המכולת, לא נגרמה פגיעה נוספת ברכוש או בחיי אדם. ב"כ המאשימה הדגיש את התכנון שקדם למעשה, כאשר הנאשם הצטייד במיכל וקנה בנזין בתחנת דלק סמוכה. לצד האמור, ציין ב"כ המאשימה כי הפגיעה המעשית הייתה קלה באופן יחסי. ב"כ המאשימה סקר שורה של פסקי דין שניתנו בעבירות דומות, חלקן בנסיבות קשות יותר, וביקש כי יקבע מתחם עונשי הנע בין שישה לבין חמישה עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל.

לשיטתו, במקרה הנוכחי, בשים לב לעובדה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה במיוחס לו ונעדר עבר פלילי, יש מקום להציב את עונש המאסר בפועל ברף התחתון של המתחם. כן עתר ב"כ המאשימה למאסר על תנאי ולפיצוי בנפגע העבירה.

ב"כ הנאשם לא חלק על מירב טיעונו של התובע. עם זאת, הוא הדגיש את התיקון שנעשה לכתב האישום, כאשר חלק עבירת הצתה, המחייבת יסוד נפשי של כוונה, הורשע הנאשם בעבירה של מעשי פיזיות ורשלנות, המלמד על אודות יסוד המחשבה הפלילית השונה שליווה את מעשהו של הנאשם. הסנגור קשר זאת אף למצב הנפשי של הנאשם, הסובל מסכיזופרניה.

בעניין אחרון זה, הסנגור הסב את תשומת הלב לעובדה כי בבוקר ביצוע העבירה נבדק הנאשם על ידי פסיכיאטר עקב מצוקה נפשית. כל אלה, מבססים, לדעת הסנגור, קרבה לסייג לאחריות פלילית של אי שפיות. הסנגור הוסיף כי מעשהו של הנאשם נעדר כל תחכום, הוא רכש כמות קטנה של דלק כאשר הוא גלוי פנים, פנה רגלית לכיוון המכולת הנמצאת בשכונת מגוריו, לא נכנס לתוכה, אלא שפך דלק על מעמד שהיה מחוצה לה, והצית אש.

מעבר לכך, טוען הסנגור כי הנאשם בן 28, נעדר כל עבר פלילי, כאשר ההסבר שניתן למעשה נעוץ במצבו הנפשי המורכב.

גם ב"כ הנאשם הציג בפני פסיקה, ממנה עולה ענישה מקלה עד כדי מאסר מותנה. לאור האמור, עתר הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם כמאסר בפועל.

הנאשם בדברו האחרון ציין כי הוא מצטער והוא מבקש לקחת את תרופותיו.

דיון והכרעה

הערכים המוגנים ד

הערכים המוגנים שנפגעו בגין מעשיו של הנאשם הם השמירה על שלום הציבור וכן ההגנה על רכוש הפרט.

נסיבות ביצוע העבירה

מעשה הכולל שליחת אש ברכוש הזולת טומן בחובו, בדרך כלל, מסוכנות משמעותית ופוטנציאל לנזק כבד בנפש וברכוש. הסיכון האמור הומחש היטב בענייננו, כאשר הנאשם הצית חומרי ניקוי, חלקם ככל הנראה דליקים, בפתח המכולת, בה שהה באותה עת אחד העובדים.

יחד עם זאת, בנסיבות הפרטניות של העבירה הנוכחית, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי למרות פוטנציאל הנזק האמור, בסופו של דבר לא נגרם נזק משמעותי. אמנם, נזק זה לא התממש עקב התערבות עובד המכולת ולא בעטיו של הנאשם. עם זאת, התנהגות הנאשם, שלא שלח אש בפנים המכולת, אף היא מהווה נסיבה המלמדת על הסיכון המוגבל שהיה במעשה.

קדם למעשה תכנון מסוים, אך גם הוא אינו מן החמורים. הנאשם הצטייד בכמות מוגבלת של דלק, בסמוך מאוד לביצוע העבירה, ומבלי שנקט כל פעולה על מנת להסוות את פעולתו. אשר על כן, באופן כללי, ניתן לומר כי העבירה נעדרת תחכום או תכנון של ממש.

לבסוף, לצד התחשבות בסיכון האפשרי אותו הציב הנאשם, יש להתחשב בתוצאה המעשית הקלה שנגרמה. הענישה הנוהגת ומתחם העונש

כאמור, לא הייתה מחלוקת של ממש בין הצדדים באשר למנעד העונשי הנוהג בעבירה בעלת נסיבות דומות, הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל (ראו ת"פ (חיפה) 37185-11-14, ת"פ (ב"ש) 23308-04-11 אליהם הפנו הצדדים).

כמו כן, כפי שהובהר, לא קיים הבדל מהותי בין עתירת ב"כ המאשימה, אשר ביקש כי עונשו של הנאשם יועמד על הצד הנמוך של מתחם הענישה, קרי 6 חודשים, לבין עתירת הסנגור, העומדת על ימי מעצרו של הנאשם, היינו כ-5 חודשים.

לנוכח דברים אלה, בשים לב לפסיקה שהוצגה בפניי וכן לנסיבות העבירה, אני סבור כי מתחם העונש הראוי במקרה זה עומד על 4 - 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה. כן ראוי לחייב את הנאשם בפיצוי לנפגע העבירה בהלימה למידת הנזק.

נסיבות הנאשם

באשר לנסיבות הנאשם, גם הן הובהרו כדבעי על ידי הצדדים.

לנאשם נסיבות אישיות רבות התומכות בהקלה בעונשו. הוא צעיר בגילו (בן 28), נעדר עבר פלילי, והוא סובל ממחלת נפש.

אמנם, הנאשם לא היה במצב פסיכוטי בעת ביצוע העבירה, אולם, מהמסמכים הרפואיים ומטיעוני הסנגור, נראה כי המניע לביצוע העבירה עמד בזיקה כלשהי למצבו הנפשי הכללי. המדובר בנסיבה משמעותית לעונש, אשר בכוחה, בהצטרף ליתר נסיבות המעשה והעושה, להציב את עונשו של הנאשם ברף הנמוך. סוף דבר

בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו בגין העבירה, בסיכון הפוטנציאלי ובתוצאת המעשה, ביתר הנסיבות שפורטו הן בנוגע לעבירה והן באשר לנאשם, הגעתי למסקנה כי יש, כאמור, להיצמד לרף התחתון של מתחם הענישה. אציין עוד כי, לטעמי, לולא מצבו הנפשי של הנאשם, אשר ספק אם היה מאפשר לו לבצע עבודות שירות, והעובדה כי הוא עצור עד תום ההליכים, היה מקום לשקול כי ריצוי העונש יעשה בעבודות שירות. לצד האמור, יש להטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד אשר יש לקוות כי ירתיע אותו מביצוע עבירות נוספות, וכן פיצוי סמלי לנפגע העבירה, נוכח מידת הנזק המועטה. בהתאם לכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים: א. 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו בתיק זה. ב. 5 חודשי מאסר מותנים, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו, לא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או עבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין.

ג. פיצוי לנפגע העבירה, מר סמיח זוואוי, ת.ז. 49842644, בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 17.9.24. אשר לאופן תשלום סכום הפיצוי שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

1. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
  2. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.
  3. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ב"כ המאשימה יעדכן את נפגע העבירה בדבר חיוב הנאשם בפיצוי כאמור.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, יא תמוז תשפ"ד, 17 יולי 2024, בפומבי ובמעמד הנאשם, בא כוחו וב"כ המאשימה.